

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

jeg er ikke uvillig til at gaa ind en i Forhandling f. Eks. om, at Dyr, der kommer fra rene Besætninger, skal anbringes paa Markedet for sig for derved at fastslaa, at der er en Forskel paa de Dyr, der er rene, og dem, der er urene eller uprøvede.

Jeg er heller ikke uenig med det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, naar han sagde, at der burde betales højere Priser, naar der var gaaet en Tid, for Produkter af de Besætninger, der er rene, end for dem, der er urene. Hvis man fra Landbrugets Side vil gaa med til det, er jeg rede til at fremsætte Forslag i saa Henseende. Men jeg tror ikke, det er rigtigt at tage saadanne Bestemmelser med i dette Forslag, bl. a. fordi det sikkert vil vare længe, inden man opnaar den Enighed i Landbruget, der er nødvendig for at faa disse Bestemmelser gennemført, og derved vilde man jo forhindre, at det foreliggende Forslag kan træde i Kraft saa hurtigt, som det er ønskeligt. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at en Bestemmelse gaaende ud paa, at der skulde betales højere Priser for Produkter af Kreaturer fra rene Besætninger, naturligvis kun kan indføres med den Begrænsning, at man ikke kan faa højere Priser, end Salget kan give; saa man maatte sikkert gennemføre det paa den Maade, at de, der har urene Besætninger, maatte lide et Fradrag i Prisen, som saa paa en eller anden Maade skulde fordeles til dem, der har rene Besætninger, men det er naturligvis en Detaille. I Hovedspørgsmaalet er jeg slet ikke uenig med det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, og jeg er heller ikke uenig i, at Tiden er inde til Gennemførelsen af Sagen.

Derimod tror jeg ikke, at det ærede Medlem har Ret i, at man skulde have gennemført saadanne Bestemmelser for 6—8 Aar siden, for da var Priserne for Kreaturer ikke saadanne, at man kunde tvinge Landbrugerne ind i en hurtig Afvikling, men som sagt, hvis man fra Landbrugets Side er enig om Spørgsmaalet nu, skal jeg meget gerne være med til at gennemføre saadanne Bestemmelser.

Det ærede Medlem Hr. Chr. R. Christensen henstillede til mig og til Tinget, at man lod Forslaget undergaa en grundig Undersøgelse i et Udvalg. Jeg vil anbefale, at man nøjes med en kort Udvalgsbehandling, for skal man have en grundig Behandling, vil det jo meget let betyde, at Forslaget ikke bliver gennemført foreløbig, og jeg kan ikke se, at Forslagets Formaal er saa omfattende, at det skulde kræve en særlig grundig Undersøgelse.

Til det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen vil jeg sige, at det er muligt, det ærede Medlem har Ret i, at der ikke vil blive eksporteret 300 000 Dyr om Aaret, men Tallet er opgivet mig af Kødudvalget, som dog skulde have mest Føling med, hvor stor Eksporten vil blive. Tallet omfatter jo ikke alene de levende Dyr, men ogsaa de Dyr, der eksporteres slagtede. Udvalget har opgivet højere Tal, end jeg har anført her, men da jeg ogsaa var noget skeptisk over for Tallene, har jeg skaaret dem noget ned, og jeg vil jo tro, at dette Tal nok vil kunne holde, men jeg kan naturligvis ikke garantere derfor.

Det ærede Medlem stillede mig dernæst det bestemte Spørgsmaal, om jeg havde ført Forhandlinger med Mejeriforeningerne om, at der fra den Side blev ydet en Indsats til Tuberkulosens Bekæmpelse. Jeg kan dertil svare, at der er ført saadanne Forhandlinger, men at jeg ikke har kunnet opnaa Tilslutning fra Mejeriorganisationerne.

Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen mente, at det Bidrag, som Landbruget skulde give, blev fremskaffet paa en forkert Maade. Jeg vilde ikke have noget imod, om det blev fremskaffet enten gennem et Tilskud fra Mejerierne eller gennem et Tilskud fra de Beløb, som Kødudvalget har som Driftskapital, hvis man mener, at det var bedre og man kan enes om det; men det er Kødudvalget, hvor det ærede Medlem ogsaa har Meningsfæller siddende, der har foreslaaet, at det skulde ske paa denne Maade, og for mig er det vigtigere at faa Pengene frem og faa en Afgørelse, saadan at Arbejdet kan komme i Gang, end at diskutere, paa hvilken Maade Pengene skal fremskaffes, naar det til syvende og sidst er Landbruget, der skal betale Beløbet, og det maa det absolut være.

Jeg kan yderligere sige til det ærede Medlem, at jeg ikke kan erkende, at Forholdet er det samme her som med Hensyn til Grundforbedring af Jord og Bygninger, idet man jo maa huske paa, at Bestemmelserne vedrørende Grundforbedring af Jord og Bygninger ogsaa har et andet vigtigt Formaal, nemlig at frembringe Beskæftigelse. Derfor kan man slet ikke sammenligne disse Forhold. Man giver meget betydelige Beløb til Landmænd, som renser deres Besætninger for Tuberkulose. Det har i de senere Aar drejet sig om fra 80 til 100 Kr. pr. Dyr, men nu er der Tale om fra 120 til 150 Kr., og der har endogsaa været nævnt 170 Kr. Det er endnu ikke afgjort, det kommer noget an paa, hvor mange der